

Reformationsbibeln

Nehemja

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provgång utgiven såsom särtryck
25 juli 2021*

Nehemja

Kapitel 1

Nehemja får underrättelse om tillståndet i Jerusalem. Nehemjas bön för Israels barn.

Detta är Nehemjas, Hakaljas sons, bok. Det hände i månaden Kislev i det tjugonde året, när jag befann mig i Susans borg,

2. Att Hanani, en av mina bröder kom, med *några* män från Juda och jag frågade dem angående de judar som hade flytt undan, vilka var kvar efter fångenskapen, och angående Jerusalem.

3. Och de sa till mig: De som är kvar efter fångenskapen där i provinsen, är i stor nöd och vanära. Jerusalems mur är också nedriven, och dess portar är uppbrända i eld.

2 Kung. 25:9.
2 Krön. 36:19.

4. Och när jag hörde denna rapport satte jag mig ner och grät och sörjde i *flera* dagar, och fastade och bad inför himlens Gud,

5. och sa: Jag bönfaller dig, O HERRE, himlens Gud, *du* den store Guden *som* inger fruktan, som håller *ditt* förbund och *visar* barmhärtighet mot dem som älskar dig och håller dina bud.

2 Mos. 20:6, 34:7. 4 Mos. 14:18. 5 Mos. 5:10.
Neh. 9:17. Ps. 86:15, 103:8, 145:8. Dan. 9:4.

6. Låt nu ditt öra akta på detta och dina ögon vara öppna, så att du hör din tjänares bön, som jag nu *både* dag och natt ber till dig för dina tjänare

Israels barn och bekänner Israels barns synder, som vi har syndat mot dig, *för* både jag och min faders hus har syndat.

7. Vi har förbrutit oss svårt mot dig och har inte hållit buden, inte heller stadgarna inte heller de lagar som du befallde din tjänare Mose.

8. Jag ber dig: Tänk på de orden som du gav din tjänare Mose, då du sa: *Om* ni syndar, kommer jag att förskingra er bland folken:

3 Mos 26:27f. 5 Mos. 4:27, 28:64.

9. Men *om* ni vänder om till mig och håller mina bud och gör efter dem, då vill jag, även om ni vore fördrivna till den yttersta delen av himlen, samla dem därifrån och föra dem till den plats som jag har utvalt för att låta mitt namn bo där.

5 Mos. 30:1-5.

10. Dessa är *ju* dina tjänare och ditt folk som du befriat genom din stora kraft och med din mäktiga hand.

11. O Herre, jag ber dig, låt nu ditt öra lyssna till din tjänares bön och till dina tjänares böner, de som har sin glädje i att frukta ditt namn. Jag ber dig, låt din tjänare ha framgång denna dag, och låt honom få möta medlidande hos denne man. För jag var kungens munskänk.

Kapitel 2

Nehemjas begäran. Nehemja får i uppdrag att bygga upp och befästa Jerusalem. Nehemja reser till Jerusalem.

Detta hände i månaden Nisan i Artasastas tjugonde regeringsår, att vin *var framdukat* inför honom. Och jag hällde upp vinet och gav *det* till kungen. Och jag hade aldrig *tidigare* visat mig nedstämd i hans närvaro.

2. Då sa kungen till mig: Varför ser du så bedrövad ut. Du är ju inte sjuk. Detta *kan* inte vara något *annat* än hjärtesorg. Då blev jag mycket rädd, 3. och sa till kungen: Må kungen leva för evigt! Varför skulle jag inte se bedrövad ut, när staden där mina fäders gravar finns *ligger* öde och dess portar har bränts ner?

Dan. 2:4.

Dan. 3:9, 5:10, 6:21.

4. Då sa kungen till mig: Så vad önskar du? Då bad jag till himlens Gud.

5. Och *sedan* svarade jag kungen: Om det behagar kungen och om din tjänare har funnit nåd inför dig, så *ber jag* att du sänder mig till Juda, till staden där mina fäders gravar finns, så att jag kan bygga upp den.

6. Då frågade kungen mig, medan drottningen satt bredvid honom: Hur länge varar din resa och när kommer du tillbaka? Så det behagade kungen att sända iväg mig, och jag uppgav för honom en bestämd tid.

7. Dessutom sa jag till kungen: Om det behagar kungen, låt mig få brev med mig till ståthållarna på andra sidan floden, så att de låter mig passera igenom tills jag kommer fram till Juda,

8. och ett brev till Asaf, kungens skogsförvaltare, så att han ger mig virke till bjälkar för borgens portar som *hör* till templet, och till stadsmuren och till det hus där jag ska bo. Och kungen gav mig det, eftersom min Guds goda hand var över mig.

9. När jag kom till ståthållarna på andra sidan floden gav jag dem kungens brev. Och kungen hade också sänt med mig armébefälhavare och ryttare.

10. När Sanballat, Horoniten, och Tobia, den ammonitiska tjänstemannen, hörde om detta, blev de mycket förgäde, att en man hade kommit som ville Israels barn väl.

11. Så kom jag till Jerusalem och var där i tre dagar.

12. Sedan steg jag upp på natten tillsammans med *några* män, för jag hade inte berättat för någon vad min Gud hade lagt på mitt hjärta att göra i Jerusalem. Och inte heller *fanns det några* djur med mig förutom det djur jag red på.

13. Och jag drog ut genom Dalporten om natten och fram mot Drakkällan och till Dyngporten och undersökte Jerusalems murar som var nedrivna och dess portar som var nerbrända.

14. Sedan drog jag vidare till Källporten och till Kungsdammen men *där fanns* ingen plats för djuret att passera som jag red på,

15. Sedan drog jag vidare upp längs dalen om natten och undersökte muren, sedan vände jag tillbaka och återvände genom Dalporten.

16. Och styresmännen visste inte var jag hade varit eller vad jag hade gjort. Jag hade inte heller sagt det till

judarna, prästerna, de högt ansedda männen, styresmännen eller de övriga som skulle utföra arbetet.

17. Då sa jag till dem, Ni ser den nöd som vi är i, hur Jerusalem *ligger* öde och dess portar är nerbrända. Kom och låt oss bygga upp Jerusalems mur, så att vi inte längre behöver utstå förakt.

18. Då berättade jag för dem hur Guds goda hand hade varit över mig, och dessutom kungens ord han hade talat till mig. Och de sa: Låt oss stå upp och bygga. Så tog de mod till sig för *detta* goda arbete.

19. Men när horoniten Saneballat och den ammonitiska tjänstemannen Tobia, och araben Gesem hörde *det*, hånskrattade de åt oss och föraktade oss och sa: Vad håller ni på med? Vill ni göra uppror mot kungen?

20. Då svarade jag dem och sa: Himlens Gud, han ska ge oss framgång. Därför vill vi, hans tjänare, stå upp och bygga. Men ni har ingen del eller rätt eller historisk *anknytning* i Jerusalem.

Kapitel 3

Jerusalems murar byggs upp.

Då stod översteprästen Eljashib upp med sina bröder, prästerna, och de byggde Fårporten. De helgade den och satte in dess dörrar, ända fram till Hammeatornet helgade de den, ända till Hananeltornet.

2. Bredvid honom byggde män från Jeriko och bredvid dem byggde Sackur, Imris son.

3. Men Fiskarporten byggdes av Hassenaas söner, som *också* satte upp

dess bjälkar och satte in dess dörrar, lås och bommar.

4. Och bredvid dem arbetade Meremot, Urias son, son till Hackos. Och bredvid dem arbetade Mesullam, Berekjas son, son till Mesesabel. Och bredvid dem byggde Sadok, Baanas son.

5. Och bredvid dem byggde tekoaiterna, men de förnämsta bland dem *ville* inte böja sin nacke för att tjäna sin Herre.

6. Dessutom reparerades den gamla porten av Jojada, Paseas son och Mesullam, Besodjas son. De satte upp dess bjälkar och satte in dess dörrar, lås och bommar.

7. Och bredvid dem arbetade gibeoniten Melatja och meronotiten Jadon, *samt* män från Gibeon och Mispasäte för ståthållaren på denna sida av floden.

8. Bredvid honom arbetade Ussiel, Harhajas son, *en* av guldsmederna. Bredvid honom arbetade Hananja, son till *en av* parfymstillverkarna, och de förstärkte Jerusalem ända fram till Breda muren.

9. Och bredvid dem arbetade Refaja, Hurs son, ledaren över ena hälften av Jerusalem.

10. Och bredvid dem arbetade Jedaja, Harumafs son, mitt emot sitt eget hus. Och bredvid honom arbetade Hattus, Hashabnejas son.

11. Malkia, Harims son och Hashub, Pahat-Moabs son, arbetade på en annan sträcka och på Ugnstornet.

12. Och bredvid honom arbetade Sallum, Hallohes son, ledaren för den andra hälften av Jerusalem, han och hans döttrar.

13. Dalporten reparerades av Hanun och Sanoas invånare. De byggde upp den och satte in dess dörrar och lås och bommar. Dessutom *reparerade* de 1 000 alnar på muren ända fram till Dyngporten.

14. Och Dyngporten reparerades av Malkia, Rekabs son, ledaren för del av Bet-Hackerem. Han byggde upp den och satte in dess dörrar, lås och bommar.

15. Och Källporten reparerades av Sallun, Kol-Hoses son, ledare över Mispas område. Han byggde upp den och lade tak på den och satte in dess dörrar, lås och bommar. Och *han byggde också* Siloadammens mur vid kungens trädgård ända fram till trapporna som leder ner från Davids stad.

Jes. 8:6. Joh. 9:7.

16. Efter honom arbetade Nehemja, Asbuks son, ledare för hälften av Bet-Surs område ända fram till *platsen* mitt emot Davids gravar och fram till dammen som byggdes och fram till hjältarnas hus*.

*KJV: de mäktiges hus.

17. Efter honom arbetade leviterna och Rehum, Banis son. Bredvid honom arbetade Hashabja, ledaren över *ena* hälften av Kegilas område, för sitt distrikt.

18. Efter honom arbetade deras bröder och Bavai, Henadads son, ledare över *andra* hälften av Kegilas område.

19. Och bredvid honom arbetade Eser, Jesusas son, ledare över Mispa, på en annan sträcka, från platsen mitt emot uppgången till vapenförrådet vid hörnet *av muren*.

2 Krön. 26:9.

20. Efter honom arbetade, Baruk, Sabbajs son, med iver på en annan

sträcka, från hörnet *av muren* till ända fram till ingången till översteprästen Eljasibs hus.

21. Efter honom arbetade Meremot, Urias son, son till Hackos, på en annan sträcka, från ingången till Eljasibs hus ända till slutet av Eljasibs hus.

22. Efter honom arbetade prästerna, männen från *stadens* omgivningar*.

*KJV: slätten. BK 1878: jordanslätten.

23. Efter dem arbetade Benjamin och Hassub, mitt emot deras hus. Efter dem arbetade Asarja, son till Maaseja, son till Ananja, invid sitt hus.

24. Efter honom arbetade Binnuj, Henadads son, på en annan sträcka ifrån Asarjas hus fram till vinkeln *av muren* och ända fram till hörnet.

25. Palal, Usajs son, arbetade mitt emot vinkeln *av muren* och tornet som skjuter ut från kungshuset, som *ligger* vid fängelsegården. Efter honom *arbetade* Pedaja, Paros son.

26. Och tempeltjänarna bodde på Ofel ända fram *till platsen* mitt emot vattenporten mot öster och det utskjutande tornet.

27. Efter honom arbetade tekoatierna på en annan sträcka, *från platsen* mitt emot det stora utskjutande tornet ända fram till Ofelmuren.

28. Ovanför Hästporten arbetade prästerna, var och en mitt emot sitt eget hus.

29. Efter dem arbetade Sadok, Immers son, mitt emot sitt eget hus. Efter honom arbetade Semaja, Sekanjas son, som hade vakten vid Östra porten.

30. Efter honom arbetade Hananja, Selemjas son och Hanun, Salafs

sätte son, på en annan sträcka. Efter honom arbetade Mesullam, Berekjas son, mitt emot sin bostad.

31. Efter honom arbetade Malkia, guldsmedens son, ända fram till tempeltjänarnas och köpmännens hus, mitt emot Mönstringsporten och rummet uppe vid hörnet.

32. Och mellan rummet uppe vid hörnet till Fårporten arbetade guldsmederna och köpmännen.

Kapitel 4

Murbygget hotas.

Då hände det att när Sanballat hörde att vi byggde upp muren blev han vred och mycket rasande och hånade judarna.

Neh. 2:19.

2. Och han talade till sina bröder och till Samariens arme och sa: Vad gör dessa ynkliga judar? Skall de få hålla på så där? Ska de få offra? Ska de en dag få arbetet färdigt? Ska de kunna ge liv åt stenarna i grushögarna där de ligger förbrända?

3. Och ammoniten Tobia, som *stod* intill honom, sa: Hur de än bygger, skulle en räv, om han sprang upp *på den*, riva ner deras stenmur.

4. Hör, O vår Gud, hur föraktade vi är. Låt deras hån falla tillbaka på deras egna huvuden, och utlämna dem som fångar i krigsbyte åt främmande land.

5. Och täck inte över deras orättfärdighet och låt inte deras synd bli utplånad inför dig, för de har eggat *dig* till vrede inför byggnadsarbetarna.

6. Så byggde vi på muren och hela muren sammanfogades till hälften av dess *höjd* för folket lade ner sin själ i arbetet.

7. Men det hände, när Sanballat och Tobia och araberna, ammoniterna och ashdoditerna hörde att murarna i Jerusalem höll på att repareras och sprickorna började tätas, att de blev mycket vreda.

8. Och de gaddade sig alla samman för att angripa Jerusalem och stoppa det.

9. Då bad vi till vår Gud. Och på grund av dem satte vi ut vakter dag och natt *till skydd* mot dem.

10. Och Juda sa: Bärarnas kraft sviker och *det finns* så mycket skräp, att vi inte orkar bygga på muren.

11. Och våra motståndare sa: De ska varken veta eller se något förrän vi är mitt ibland dem och dödar dem och sätter så stopp för arbetet.

12. Och det hände att när judarna som bodde med dem kom, sa de till oss tio gånger: Vart ni än vänder er *ska de överfalla er*.

13. Därför ställde jag ut posteringar i de lägre platserna bakom muren, och på de högre platserna ställde jag upp folk, släktvis, med sina svärd, spjut och bågar.

14. Sedan jag inspekterat dem, stod jag upp och sa till de förnämsta, styresmännen och till resten av folket. Var inte rädda för dem: Kom ihåg Herren som är stor och inger fruktan, och som strider för era bröder, era söner, era döttrar, era hustrur och era hus.

4 Mos. 14:9. 5 Mos. 1:21, 20:3.

15. Och det hände när våra fiender hörde att vi kände till deras plan och att Gud hade gjort den om intet, att vi alla återvände till muren, var och en till sitt arbete.

16. Och från den tiden och framåt blev det så, *att* hälften av mina tjänare utförde arbetet, medan den andra hälften stod beväpnad med spjut, sköldar, båggar och *hela* rustningen. Och ledarna stod bakom hela Juda hus.

17. De som byggde på muren och de som bar bördor och de som lastade på, gjorde sitt arbete med ena handen och i den andra höll de ett vapen.

18. För alla de som byggde hade sitt svärd bundet vid höften medan de byggde. Och han som blåste i trumpet *stod* bredvid mig.

19. Och jag sa till de förnämsta, styresmännen och till resten av folket: Arbetet är omfattande och stort och vi är utspridda längs muren långt ifrån varandra.

20. Var ni än hör trumpetén ljuda, dit ska ni samlas till oss. Vår Gud skall strida för oss.

2 Mos. 14:14.

2 Mos. 14:25. 5 Mos. 1:30, 3:22.

21 Så utförde vi vårt arbete, med hälften av folket beväpnade med spjut från gryningen tills stjärnorna kom fram.

22. Vid samma tidpunkt sa jag också till folket: Låt var och en stanna kvar med sin tjänare över natten inne i Jerusalem, så att vi kan ha dem till vakt om natten och arbeta på dagen.

23. Så varken jag, eller mina bröder, eller mina tjänare eller vaktstyrkan som jag hade med mig, ingen av oss tog av oss våra kläder, *förutom* när man tog av dem för att de skulle tvättas.

Kapitel 5

Förtryck av de fattiga. Ocker förbjuds.

Nehemjas uppoffringar.

Men bland folket och deras hustrur uppstod ett högt klagorop mot deras judiska bröder.

2. För det fanns de som sa: Vi, våra söner och döttrar är många, låt oss därför få säd, så att vi kan äta och överleva.

3. *Några* av dem som var där sa också: Vi har pantsatt våra marker, vingårdar och hus, så att vi kan köpa säd på grund av denna hungersnöd.

4. Det fanns också de som sa: Vi har lånat pengar från våra åkrar och vingårdar för att kunna betala skatt till kungen.

5. Men nu är våra kroppar samma som våra bröders kroppar, och våra barn är som deras barn, men se, vi måste lämna bort våra söner och döttrar som slavar. *Några* av våra döttrar har *redan* blivit slavar, inte heller har vi någon makt *att befria dem*, för det är andra som äger våra åkrar och vingårdar.

6. Och jag blev mycket vred när jag hörde deras klagan och dessa rapporter.

7. Och sedan jag hade rådgjort med mig själv tillrättavise jag de förnämsta männen och styresmännen och sa till dem. Var och en av er bedriver ocker mot sin bror. Sedan sammankallade jag en stor folksamling mot dem.

2 Mos. 22:25. 3 Mos. 25:36-37. Ps. 15:5.

8. Och jag sa till dem: Vi har efter vår förmåga friköpt våra judiska bröder som såldes till hedningarna. Men vill ni till och med sälja era bröder? Eller ska de säljas till oss? Då höll de tyst,

och kunde inte finna något *att säga*.
 9. Jag sa också: Det ni gör är inte rätt. Borde ni inte vandra i fruktan för vår Gud på grund av våra fiender hedningarnas hån?

Jes. 52:5.

Hes. 36:20. Rom. 2:24.

10. Även jag *och* mina bröder och mina tjänare har lånat dem pengar och säd. Jag ber er, låt oss sluta upp med detta ocker!

11. Jag ber er redan i dag att lämna tillbaka deras marker, deras vingårdar, deras olivplanteringar och deras hus samt räntan på pengarna, och säden, vinet och oljan som ni har krävt av dem.

⁵ Mos. 23:19.

12. Då svarade de: Vi ska ge tillbaka det och inte utkräva något av dem. Vi ska göra som du har sagt. Då kallade jag på prästerna och tog ed av dem att de skulle göra som de lovat.

13. Jag skakade också i framstycket på manteln och sa: Så ska Gud skaka ut varje man från sitt hus och sin egendom* som inte håller detta löfte, så ska han skakas ut och stå utblottad. Och hela församlingen sa: Amen, och prisade HERREN. Och folket gjorde som de hade lovat.

*KJV: sitt arbete.

14. Och dessutom: från den dag då jag utsågs till ståthållare över landet Juda, från kung Artasastas tjugonde regeringsår till hans trettioandra, det vill säga i tolv år, *så* åt varken jag eller mina bröder den mat en ståthållare *har rätt till*.

15. Tidigare ståthållare, som *hade varit* före mig, hade lagt tunga bördor på folket och tagit mat och vin av dem förutom fyrtio siklar silver. Ja, även deras tjänare hade härskat över folket. Men så gjorde inte jag på

grund av fruktan för Gud.

16. Dessutom fortsatte jag att arbeta på muren och vi köpte inte heller någon mark. Och alla mina tjänare var samlade där för att arbeta.

17. Dessutom fanns det vid mitt bord 150 judar och styresmän, förutom de som kom till oss ifrån hedningarna runt omkring oss.

18. Det som man dagligen tillredde *för min räkning* var en ox och sex utvalda får. Dessutom tillreddes fåglar åt mig samt var tionde dag vin av alla sorter. Trots allt detta utnyttjade jag aldrig ståthållarens underhåll eftersom arbetet tyngde folket svårt.

19. Tänk, min Gud, på allt vad jag har gjort för detta folk och räkna mig det till godo.

Neh. 13:14.

Neh. 13:22, 13:31. Hebr. 6:10.

Kapitel 6

Onda planer mot Nehemja.

Murbygget fullbordas.

Nu hände det när Sanballat och Tobia och araben Geshem och resten av våra fiender hörde att jag byggt upp muren och *att* det inte fanns några sprickor kvar i den trots att jag inte hade satt in dörrar i portarna vid den tidpunkten, Neh. 2:19

2. att Sanballat och Gesem sände bud till mig och sa: Kom, låt oss träffas i *någon av* byarna på slätten av Ono. Men de tänkte göra något ont mot mig.

Ps. 21:12.

3. Och jag sände budbärare till dem och sa: Jag håller på med ett stort arbete så jag kan inte komma ner. Varför skulle arbetet få stanna upp medan jag lämnar det och kommer ner till er?

4. Ändå sände de till mig samma *budskap* fyra gånger och jag svarade dem *varje gång* på samma sätt.

5. Då sände Sanballat sin tjänare till mig samma budskap för femte gången med ett öppet brev i sin hand.

6. I det *stod det* skrivet: Det har rapporterats bland hedningarna, och Geshem säger *att* du och judarna planerar att göra uppror. *Och att* det är därför du bygger upp muren enligt dessa rykten, så att du kan bli deras kung.

7. Och du har också ordnat med profeter som ska ropa ut om dig i Jerusalem och säga: *Det finns* en kung i Juda. Det som blivit sagt ska nu rapporteras till kungen. Kom nu därför och låt oss rådgöra med varandra.

8. Då sände jag bud till honom och svarade: Inget av det du säger har skett, utan detta har du hittat på i ditt eget hjärta.

9. För allesammans *försökte att* skrämma oss och sa: Deras händer kommer att bli för svaga för arbetet, så att det inte blir klart. Stärk nu därför mina händer, *o Gud*.

10. Sedan gick jag hem till Semaja, son till Delaja, son till Mehetabel, som hade låst om sig och han sa: Låt oss mötas i Guds hus, inne i templet och låt oss stänga templets dörrar. För de ska komma för att döda dig. Ja, de ska komma i natt för att döda dig.

11. Och jag sa: Skulle en man som jag fly? Och vilken man, som är en sådan som jag, skulle kunna gå in i templet och rädda sitt liv? Jag vill inte gå in.

12. För, se, jag förstod att Gud inte hade sänt honom, utan han uttalade

denna profetia mot mig därför att Tobia och Sanballat hade anlitat honom.

13. Därför hade man anlitat honom för att skrämma mig och *få mig att* synda, för att kunna sprida ut ett ont rykte, så att de fick *anledning* att förebrå mig.

14. Tänk, min Gud, på Tobia och Sanballat efter deras gärningar, och på profetissan Noadja och de andra profeterna som ville skrämma mig.

15. Och muren blev färdig på tjugofemte *dagen* i *månaden* Elul, efter femtiotvå dagar.

16. Och det hände att när alla våra fiender hörde *om detta* och alla hedningarna omkring oss såg *allt detta*, blev de mycket nedslagna i sina egna ögon, för att de förstod att detta verk var gjort av vår Gud.

17. Vid den tiden sände också de förnämna männen i Juda många brev till Tobia, och Tobias *brev* kom till dem.

18. För det var många i Juda som var förbundna med honom genom ed, därför att han var svärson till Sekanja, Aras son. Och hans son Johanan hade gift sig med dottern till Mesullam, Berekjas son.

19. De berättade också *om* hans goda gärningar till mig och det jag sa förde de vidare till honom. Och Tobia sände brev för att skrämma mig.

Kapitel 7

Förteckning över dem som återvände till Jerusalem.

Nu hände det, när muren var byggd och portarna hade satts upp, portvaktare stationerats ut och

sångare och leviter var utsedda,
2. att jag gav befälet över Jerusalem till min broder Hanani och åt Hananja, befälhavaren i borgen, för att han *var* en pålitlig man och fruktade Gud mer än andra.

3. Och jag sa till dem: Låt inte Jerusalems portar öppnas förrän solen börjar bränna. Och man ska stänga portarna och sätta för bommarna medan *vakten* står *kvar*. Och utse vakter bland Jerusalems invånare, var och en på sin post och var och en framför sitt hus.

4. Och staden var vidsträckt och stor, men det *var* lite folk i den och husen *hade* inte byggts upp.

5. Och min Gud lade på mitt hjärta att sammankalla de förnäma, styresmännen och folket för att föra in dem i släktregistret. Och jag fann ett släktregister över dem som först kommit tillbaka, och där stod det skrivet:

Esra 8:1f.

6. Detta är de folk från provinsen som drog upp från fångenskapen, av de som hade förts bort, som Nebukadnessar, Babylons kung, hade fört bort, men *nu* kom de tillbaka till Jerusalem och Juda, var och en till sin stad.

7. De som kom tillsammans med Serubbabel, *var* Jeshua, Nehemja, Asarja, Raamja, Nachamani, Mordokaj, Bilsan, Misperet, Bigvaj, Nechum och Baana. Detta *var* antalet av män av Israels folk:

8. Paros barn, 2 172,

9. Sefatjas barn, 372,

10. Aras barn, 652,

11. Pahat-Moabs barn av Jesusas och

Joabs barn, 2 818,

12. Elams barn, 1 254,

13. Sattus barn, 845,

14. Sackajs barn, 760,

15. Binnujas barn, 648,

16. Bebajs barn, 628,

17. Asgads barn, 2 322,

18. Adonikams barn, 667,

19. Bigvajas barn, 2 067,

20. Adins barn, 655,

21. Aters barn av Hiskia, 98,

22. Hasums barn, 328,

23. Besajs barn, 324,

24. Harifs barn, 112,

25. Gibeons barn, 95,

26. männen från Betlehem och Netofa, 188,

27. männen från Anatot, 128,

28. männen från Bet-Asmavet, 42,

29. männen från Kirjat-Jearim, Kefira och Beerot, 743,

30. männen från Rama och Geba, 621,

31. männen från Mikmas, 122,

32. männen från Betel och Aj, 123,

33. männen från det andra Nebo, 52,

34. den andre Elams barn, 1 254,

35. Harims barn, 320,

36. Jerikos barn, 345,

37. Lods, Hadids och Onos barn, 721,

38. Senaas barn, 3 930.

39. *Av prästerna*: Jedajas barn av Jesusas hus, 973,

40. Immers barn, 1 052,

41. Pashchurs barn, 1 247,

42. Harims barn, 1 017.

43. *Av leviterna*: Jesusas barn av Kadmiel, av Hodevas barn, 74.

44. *Av sångarna*: Asafs barn, 148.

45. *Av dörrvaktarna*: Sallums barn, Aters barn, Talmons barn, Ackubs

barn, Hatitas barn, och Sobajs barn, 138,

46. *Av* tempeltjänarna: Sihas barn, Hasufas barn, Tabbaots barn,

47. Keros barn, Sias barn, Padons barn,

48. Lebanas barn, Hagabas barn, Salmajs barn,

49. Hanans barn, Giddels barn, Gahars barn,

50. Reajas barn, Resins barn, Nekodas barn,

51. Gassams barn, Ussas barn, Paseas barn,

52. Besajs barn, meunims barn, nefusesims barn,

53. Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,

54. Baslits barn, Mehidas barn, Harshas barn,

55. Barkos barn, Siseras barn, Temas barn,

56. Neias barn, Hatifas barn.

57. *Av* Salomos tjänares barn: Sotajs barn, Soferets barn, Peridas barn,

58. Jalas barn, Darkons barn, Giddels barn,

59. Sefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hassebajims barn, Amons barn.

60. Alla tempeltjänarna och barn till Salomons tjänare *var* 392.

61. Och dessa *var* de som drog upp från Tel Mela, Tel Harsa, Kerub, Addon och Immer, men som inte kunde uppge om deras familjer eller släkt *härstammade* från Israel:

62. Delajas barn, Tobias barn, Nekodas barn, 642.

63. Och av prästerna: Hobajas barn, Hackos barn, och Barsillajs barn, han

som tog en av gileaditen Barsillajs döttrar till hustru och blev uppkallad efter deras namn.

64. Dessa sökte i deras register, bland dem som var registrerade efter släktskap men man hittade dem inte. Därför blev de uteslutna från prästadömet som orena.

65. Och ståthållaren sa till dem att de inte skulle äta av det högheliga, förrän en präst trädde fram med Urim och Tummim. 2 Mos. 28:30.

66. Hela församlingen utgjorde sammanlagt 42 360.

67. Förutom deras tjänare och tjänarinnor, som var 7 337, och de hade 245 manliga och kvinnliga sångare.

68. De hade 736 hästar, 245 mulåsnor,

69. 435 kameler, och 6 720 åsnor.

70. Och *några* av familjeöverhuvudena gav gåvor till arbetet. Ståthållaren gav till kassan 1 000 dariker* i guld, 50 skålar och 530 prästräcker.

*En darik vägde ca. 8,5 gram, dvs. 8,5 kg.

71. Och *andra* familjeöverhuvuden gav till kassan för arbetet 20 000 dariker i guld och 2 200 minor* i silver. *En mina vägde ca. 500 gram, dvs. 1 100 kg.

72. Och *det* som resten av folket gav *var* 20 000 dariker i guld, 2 000 minor i silver och 67 prästräcker.

73. Så prästerna, leviterna, portvaktarna, sångarna och några av folket och tempeltjänarna, och hela Israel bosatte sig i sina städer. Och när den sjunde månaden kom, *var* Israels barn i sina städer.

Kapitel 8

Lagen läses och förklaras.

Lövhyddohögtiden firas.

Och allt folket samlades som en man på torget framför Vattenporten, och de bad Esra, den skriftlärde, att hämta Mose lagbok, som HERREN hade befallt Israel.

2. Och prästen Esra hämtade fram lagen till församlingen, både män och kvinnor och för alla dem, som kunde förstå vad de hörde, på den första dagen i sjunde månaden.

3. Han läste ur den på torget framför Vattenporten, från morgonen till middagen inför män och kvinnor och för dem som kunde förstå. Och allt folket lyssnade *uppmärksamt* till lagboken. 5 Mos. 31:10-11.

4. Och Esra, den skriftlärde, stod uppe på en plattform av trä, som man hade gjort för detta ändamål. Och bredvid honom stod Mattitja, Sema, Anaja, Uria, Hilkia och Maaseja på hans högra sida och till vänster om honom Pedaja, Misael, Malkia, Hasum, Hasbaddana, Sakarja och Mesullam.

5. Och Esra öppnade boken inför allt folkets ögon för att han stod högre upp än allt folket. Och när han öppnade den reste sig allt folket upp.

6. Och Esra välsignade HERREN, den store Guden. Och allt folket svarade med lyfta händer: Amen, Amen, och de böjde ner sina huvuden och tillbad HERREN med *sina* ansikten mot marken.

7. Också Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Ackub, Sabbetaj, Hodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan, Pelaja och leviterna hjälpe folket i att förstå

lagen. Och folket stod *kvar* på sina platser. Neh. 9:3.

8. Så de läste tydligt ur Guds lagbok, och förklarade innebörden så att de förstod det som lästes.

9. Och Nehemja som *var* ståthållare och den skriftlärde prästen Esra och leviterna som undervisade folket sa till allt folket: Denna dag är helig för HERREN, er Gud. Sörj inte, gråt inte. För allt folket grät, när de hörde lagens ord. 3 Mos. 23:24f.

10. Sedan sa han till dem: Gå *nu* er väg och ät *det som är* fett och drick *det som är* sött och dela med er till dem som inte har förberett något. För *denna* dag är helig för vår Gud. Var inte heller ledsna, för glädje i HERREN, är er styrka.

11. Och leviterna lugnade allt folket och sa: Var stilla, för dagen är helig. Var inte bedrövade.

12. Och allt folket gick i väg för att äta, dricka och dela med sig åt andra och firade med stor glädje, för de hade förstått de ord som hade förkunnats för dem.

13. Och på den andra dagen församlade sig de främste bland fäderna för allt folket, prästerna och leviterna, hos Esra, den skriftlärde, för att ge akt på lagens ord.

14. Och de fann *det* skrivet i lagen att HERREN genom Mose hade befallt att Israels barn skulle bo i lövhyddor under högtiden i sjunde månaden. 2 Mos. 23:16. 3 Mos. 23:34, 23:42. 5 Mos. 16:13.

15. Och att de skulle kungöra och tillkännage i alla deras städer och i Jerusalem och säga: Gå upp till bergstrakten och hämta grenar av olivträd och vilda olivträd, och grenar

av myrten och palmer och grenar av lummiga träd för att göra lövhyddor, så som *det står* skrivet.

16. Då gick folket ut och hämtade *detta* och gjorde hyddor, var och en på sitt tak och på sina gårdar, och på gårdarna till Guds hus och på torget vid Vattenporten och på torget vid Efraimsporten.

17. Hela församlingen av dem som hade kommit tillbaka från fångenskapen, gjorde hyddor och satte sig i dessa. För sedan Jesua, Nuns sons dagar, ända till denna dag, hade inte Israels barn gjort så. Och glädjen var mycket stor.

18. Och varje dag, från den första dagen till sista, läste han ur Guds lagbok. Och de firade högtiden i sju dagar och på den åttonde dagen hölls högtidsförsamling på föreskrivet sätt.

Kapitel 9

Folket bekänner sina synder.

Förbundets förnyelse.

Och på tjugofjärde dagen i samma månad samlades Israels barn till fasta, klädda i säcktyg och med jord över sig*. *För att visa sin sorg och ånger brukade man strö jord på sina huvuden, jämf. t. ex. Jos. 7:6.

2. Och Israels släkt avskilde sig från alla främlingar och trädde *fram* och bekände sina synder och deras faders orättfärdighet.

3. Och de reste sig upp från sin plats och läste ur HERRENS, deras Guds, lagbok *en* fjärdedel av dagen och *en annan* fjärdedel gjorde de sin beklännelse och tillbad HERREN, sin Gud.

Neh. 8:7.

4. Sedan ställde sig Jesua, Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja,

Bani och Kenani på leviternas trappor och ropade med hög röst till HERREN, sin Gud.

5. Sedan sa leviterna, Jesua, Kadmiel, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja och Petaja: Stå upp och välsigna HERREN, er Gud, från evighet till evighet! Prisat vare ditt härliga namn, som är upphöjt över allt lov och pris.

6. Du, endast du, är HERREN. Du har skapat himlen och himlarnas himmel med hela deras härskara, jorden och allt som är på den, haven och allt som är i dem. Och du håller dem alla vid liv, och den himmelska härskaran tillber dig.

Jes. 37:16, 37:20.

7. Du är HERREN, Gud, som utvalde Abram och förde honom ut från Ur i Kaldeen och gav honom namnet Abraham.

1 Mos. 11:31, 12:1, 17:5.

8. Du fann hans hjärta trofast inför dig och slöt ett förbund med honom att ge kananeernas, hetiternas, amoreernas, perisseernas, och jebusiternas, och girgaseernas land, att ge *det* till hans efterkommande. Och du har hållit dina ord, för du är rättfärdig.

9. Och du såg våra fäders lidande i Egypten och hörde deras rop vid Röda havet.

2 Mos. 2:25, 3:7.

10. Och gjorde tecken och under på Faraos och på alla hans tjänare och på allt folket i hans land. För du visste att de handlade övermodigt mot dem. Så gjorde du dig ett namn, som är *detsamma* än idag.

2 Mos. 14:16.

11. Och du delade havet framför dem, så att de kunde gå mitt igenom havet på torr mark. Men deras förföljare kastade du i djupet, som en sten i

väldiga vatten. 2 Mos. 14:21, 15:5.

12. Och du ledde dem med en molnstod om dagen och med en eldstod om natten för att lysa dem på den väg de skulle gå. 2 Mos. 13:21.

13. Du steg också ner på Sinai berg och talade till dem från himlen, och gav dem rättfärdiga föreskrifter och sanna lagar, goda stadgar och bud. 2 Mos. 19:3f, 20:1.

14. Och du gjorde din heliga sabbat känt för dem och befallde dem bud, stadgar och lagar genom din tjänare Moses hand.

15. Och du gav dem bröd från himlen mot hungern, och *du* lät vatten flöda fram ur klippan mot törsten. Och *du* lovade dem att de skulle gå och ta i besittning det land som du med ed lovat att ge dem. 2 Mos. 16:4. 2 Mos. 17:6. 4 Mos. 20:11.

16. Men de och våra fäder blev stolta och hårdnackade och lyssnade inte på dina bud,

17. och vägrade lyda. De mindes inte heller dina under som du gjorde bland dem utan blev hårdnackade, och i deras uppror utnämnde de en ledare för att återvända till sitt slaveri. Men du är en Gud redo att förlåta, nådig och barmhärtig, sen till vrede och rik på godhet, och du övergav dem inte. 4 Mos. 14:4. Neh. 1:5. Ps. 103:8. Joel 2:13.

18. Ja, när de gjorde sig en gjuten kalv och sa: Detta är din Gud som har fört dig upp ur Egypten, och *de* hädade dig stort. 2 Mos. 32:4.

19. Ändå övergav du dem inte i öknen, *för* din barmhärtighet är stor. Molnpelaren vek inte från dem om dagen utan ledde dem på vägen, inte heller eldpelaren utan den lyste för

dem om natten på den väg de skulle gå. 2 Mos. 13:22. 40:36-38.

20. Du gav också din Gode Ande för att undervisa dem. Och undanhöll inte ditt manna från deras mun, och du gav dem vatten i deras törst. 4 Mos. 11:25-26.

21. Ja, under fyrtio år försörjde du dem i öknen, *så att* ingenting fattades dem. Deras kläder blev inte utslitna, och deras fötter svullnade inte. 5 Mos. 2:7, 8:4, 29:5.

22. Dessutom gav du dem riket och folk, och delade ut åt dem olika områden, så de intog Sihons land, kungen av Hesbons land, och Ogs land, kungen i Basan.

23. Du förökade deras barn som stjärnorna på himlen, och förde dem in i det land, som du hade lovat deras fäder att de skulle dra in och ta *det* i besittning. 1 Mos. 15:5, 22:17.

24. Så deras barn kom och tog landet i besittning. Du kuvade landets invånare kananeerna för dem och gav dem och kungarna och landets folk i deras händer så att de kunde göra med dem som de ville. Jos. 10:1.

25. De intog befästa städer och ett bördigt land och tog över hus fyllda med allt gott, uthuggna brunnar, vingårdar, olivlundar och fruktträd i mängd. Så de åt och blev mätta och feta och njöt av din stora godhet.

26. Ändå var de olydiga och gjorde uppror mot dig och kastade din lag bakom sig och dödade dina profeter som uppmanade dem att de skulle vända om till dig och de hädade dig stort. 5 Mos. 32:15f.

27. Därför överlämnade du dem i deras fienders händer som förtryckte

dem. Men när de var i nöd ropade de till dig och du hörde *dem* från himlen. Och i din stora barmhärtighet skickade du dem befriare som räddade dem ut ur deras fienders hand.

Dom. 3:9, 3:15. Ps. 106:40.

28. Men efter att de hade kommit till ro, gjorde de på nytt det som var ont inför dig. Då lämnade du dem i deras fienders hand, som fick råda över dem. Men när de vände tillbaka och ropade på nytt till dig hörde du det från himlen, och du räddade dem många gånger i din barmhärtighet.

29. Och du förmanade dem för att du skulle kunna föra dem tillbaka till din lag. Men de var stolta och lyssnade inte på dina bud, utan syndade mot dina stadgar, som en man ska leva av när han håller dem och vände dig ryggen och blev hårdnackade och ville inte lyssna.

3 Mos. 18:5. Hes. 20:11.
Sak. 7:11. Rom. 10:5. Gal. 3:12.

30. Du hade tålmod med dem i många år och förmanade dem med din Ande genom dina profeter, men de lyssnade inte. Då gav du dem i händerna på folken i *de andra* länderna.

2 Kung. 17:13-14. 2 Krön. 36:15.

31. Men för din stora barmhärtighets skull gjorde du inte helt slut på dem och övergav dem inte. För du är en nådig och barmhärtig Gud.

Jer. 30:11, 46:28.

32. Och nu, vår Gud, du store, mäktige och fruktade Gud som håller förbund och gör barmhärtighet. Låt den inte vara liten i dina ögon, all den plåga som har drabbat oss, våra kungar, våra furstar, våra präster, våra profeter våra fäder och över hela ditt folk från de assyriska kungarnas dagar ända till idag.

33. Och du är rättvis i allt det som har drabbat oss, för du har gjort rätt, men vi har handlat onskfullt.

Dan. 9:14.

34. Våra kungar, våra furstar, våra präster och våra fäder har inte heller hållit din lag, inte heller brytt sig om till dina bud och dina stadgar som du hade uppmanat dem *att följa*.

Dan. 9:6.

35. För de har inte tjänat dig i sitt rike eller i allt det goda som du gav dem eller i det rymliga och bördiga landet som du satte framför dem, och de vände inte heller om från sina onda gärningar.

36. Se, vi är tjänare i dag, ja, det land som du gav våra fäder för att äta dess frukt och dess goda, se, vi är tjänare i det.

37. Och dess rika skörd tillfaller de kungar som du har satt över oss på grund av våra synder. De härskar också över våra kroppar och över vår boskap som de finner gott, och vi är i stor nöd.

38. Och på grund av allt detta slöt vi ett fast *förbund* och skrev *ner det* och lät våra furstar, leviter och präster *försegla det* med sigill.

Kapitel 10

Förbundets innehåll.

Och de som satte sitt sigill *på skrivelsen var:*

Ståthållaren Nehemja, Hakaljas son, och Sidkia,

2. Seraja, Asarja, Jeremia,

3. Pashhur, Amarja, Malkia,

4. Hattus, Sebanja, Malluk,

5. Harim, Meremot, Obadja,

6. Daniel, Ginneton, Baruk,

7. Mesullam, Abia, Mijamin,

8. Maasja, Bilgaj, Semaja. Dessa var prästerna.
9. Och leviterna *var*: både Jesua, Asanjas son, Binnuj, av Henadads söner, Kadmiel,
10. och deras bröder: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
11. Mika, Rehob, Hasabja,
12. Sackur, Serebja, Sebanja,
13. Hodia, Bani, Beninu.
14. Folkets huvudmän var: Paros, Pahat-Moab, Elam, Sattu, Bani,
15. Bunni, Asgad, Bebaj,
16. Adonia, Bigvaj, Adin,
17. Ater, Hiskia, Assur,
18. Hodia, Hasum, Besaj,
19. Harif, Anatot, Nebaj,
20. Magpias, Mesullam, Hesir,
21. Mesesabel, Sadok, Jaddua,
22. Pelatja, Hanan, Anaja,
23. Hosea, Hananja, Hassub,
24. Hallohes, Pilha, Sobek,
25. Rehum, Hasabna, Maaseja,
26. Ahia, Hanan, Anan,
27. Malluk, Harim, Baana.
28. Och resten av folket, prästerna, leviterna, dörrvaktarna, sångarna, tempeltjänarna och alla de som hade avskilt sig från folken i länderna och vänt sig till Guds lag, deras hustrur, söner och döttrar, var och en som hade kunskap och förstånd.
29. De slöt sig till sina bröder, de mest ansedda, och avlade en ed och svor att vandra i Guds lag, som gavs genom Guds tjänare Mose, och att hålla och göra alla HERRENS, vår Herres, bud och hans lagar och hans stadgar.
30. Och att vi inte skulle ge våra döttrar till folket i landet och inte heller ta deras döttrar *till hustrur* åt våra söner, 2 Mos. 34:16. 5 Mos. 7:3.
31. Och *om* folket i landet skulle föra in handelsvaror eller säd att sälja på sabbatsdagen skulle vi inte köpa det av dem på sabbaten eller på helgdagen, och att vi vart sjunde år skulle efterskänka alla skulder. 2 Mos. 20:10, 23:10. 3 Mos. 23:3, 25:3-6. 5 Mos. 5:12, 15:2f. Neh. 13:19.
32. Vi förband oss också att årligen ge en tredjedel av en sikel till tjänsten i vår Guds hus,
33. för skådebröden och för de dagliga matoffren och för de dagliga brännoffren på sabbaterna, vid nymånaderna och högtiderna, och för heliga *ting* och för syndoffren till försoning för Israel och *för* allt arbete i vår Guds hus. 2 Mos. 25:30. 3 Mos. 24:6 f. 4 Mos. 28:3f.
34. Och vi kastade lott mellan prästerna och leviterna och folket hur vedoffret skall föras familjevis till vår Guds hus vid bestämda tider år efter år för att brinna på HERREN vår Guds altare, som *det står* skrivet i lagen. 3 Mos. 6:12. Neh. 13:31.
35. Och att till HERRENS hus år efter år föra den första grödan från marken och den första frukten från alla träd. 2 Mos. 23:19. 5 Mos. 18:4.
36. Också de förstfödda av våra söner och av vår boskap, så som *det står* skrivet i lagen och de förstfödda av vår nötboskap och av vår småboskap, skulle föras till Guds hus, till prästerna som gör tjänst i vår Guds hus. 2 Mos. 13:2, 13:12-13. 3 Mos. 27:26f.
37. Och att förstlingen av vårt mjöl och våra offergåvor och frukten från alla slags träd, av vin och olja, ska vi föra till prästerna, till förrådkamrarna i vår Guds hus, och tionden av vår jord till leviterna, så att

leviterna kunde få tionde i alla städer på landsbygden.

3 Mos. 23:17.

4 Mos. 15:19f, 18:12f.

38. Och prästen, Arons son, ska vara med leviterna när leviterna tar emot tionden. Och leviterna ska föra tionden av sitt tionde upp till vår Guds hus, in i förrådshusets kamrar.
39. För Israels barn och Levis barn ska komma med offergåvan av säd, nytt vin och olja till förrådsrummen där helgedomens kärll finns och de tjänande prästerna, dörrvaktarna och sångarna är. Vi ska inte försumma vår Guds hus.

Kapitel 11

Invånarna i Jerusalem och Juda.

Och folkets ledare bodde i Jerusalem. Resten av folket kastade lott för att välja ut en tiondel som skulle bosätta sig i den heliga staden Jerusalem, och nio tiondelar skulle bosätta sig i *de andra* städerna.

Neh. 7:4.

2. Och folket välsignade alla män som frivilligt erbjöd sig att bo i Jerusalem.

3. Och dessa är huvudmännen för provinsen som bodde i Jerusalem. Men i Juda städer bodde var och en på sina ägor i sina städer: israeliter, präster, leviter, tempeltjänare och ättlingarna till Salomos tjänare.

4. I Jerusalem bodde *en del* av Juda barn och av Benjamins barn. Av Juda barn: Ataja, Ussias son, son till Sakarja, son till Amarja, son till Sefatja, son till Mahalalel, av Peres barn,

5. Och Maaseja, son till Baruk, son till Kol-Hose, son till Hasaja, son till Adaja, son till Jojarib, son till Sakarja, Silonitens son.

6. Alla Peres ättlingar som bodde i Jerusalem *var* 468 stridsdugliga män.

7. Och dessa var Benjamins barn: Sallu, son till Mesullam, son till Joed, son till Pedaja, son till Kolaja, son till Maaseja, son till Itiel, son till Jesaja.

8. Och efter honom Gabbaj och Sallaj, 928.

9. Och Joel, Sikris son, hade befälet över dem, och Juda, Hassenuas son, *var* näst högste *befälhavare* över staden.

10. Av prästerna: Jedaja, Jojaribs son, Jakin,

11. Seraja, son till Hilkia, son till Mesullam, son till Sadok, son till Merajot, son till Ahitub, *var* ledaren i Guds hus.

12. Och deras bröder som utförde arbeten i huset, *var* 822, och Adaja, son till Jeroham, son till Pelaja, son till Amsi, son till Sakarja, son till Pashur, son till Malkia,

13. och hans bröder, huvudmän för familjerna, 242, och Amassaj, son till Asarel, son till Asaj, son till Mesillemot, son till Immer,

14. och deras bröder, starka och tappra män, 128. Och befälet över dem *hade* Sabdiel, son till *en av* de stora männen.

15. Och av leviterna: Semaja, son till Hashub, son till Asrikam, son till Hasabja, son till Bunni,

16. och Sabbetaj och Josavad *var* leviternas huvudmän *som* ledde det yttre arbetet på Guds hus.

17. Vidare Mattanja, son till Mika, son till Sabdi, son till Asaf, ledaren *som* började tacksägelsen med bön, och Bakbukja, den nästa efter honom

bland hans bröder och Abda, son till Sammua, son till Galal, son till Jedutun.

18. Alla leviter i den heliga staden *var* 284.

19. Och dörrvaktarna, Ackub, Talmon och deras bröder, som höll vakt vid portarna, *var* 172.

20. Och resten av Israel, prästerna och leviterna bodde i alla städerna i Juda, var och en i sin arvedel.

21. Men tempeltjänarna bodde i Ofel. Och Siha och Gispa hade uppsikten över tempeltjänarna.

22. Föreståndare för leviterna i Jerusalem var Ussi, son till Bani, son till Hasabaja, son till Mattanja, son till Mika. *Och* sångarna som tjänade i Guds hus *var av* Asafs söner.

23. För kungens förordning var utfärdad angående dem, att sångarna skulle få av en särskild portion varje dag.

24. Och Petaja, Mesesabels son, en av ättlingarna till Sera, son till Juda, var kungens *högra* hand i varje sak som rörde folket.

25. Och beträffande byarna med omgivande åkrar bodde *några* av Juda barn i Kirjat-Arba med dess byar, i Dibon med dess byar och i Jekabseel med dess byar,

26. vidare i Jesua, Molada och Bet Pelet,

27. och i Hasar-Sual, och i Beer-Sheba med dess byar,

28. och i Siklag och i Mekona med dess byar,

29. Och i En-Rimmon, i Sora och i Jarmut,

30. i Sanoa, i Adullam med dess byar, i Lakish med omgivande åkrar, i Aseka

med dess byar. De slog sig ner från Beer-Sheba ända till Hinnoms dal.

31. Och Benjamins barn från Geba bodde i Mikmas och Aja, och i Betel med dess byar,

32. och i Anatot, Nob, Ananja,

33. Hasor, Rama, Gittajim,

34. Hadid, Seboim, Neballat,

35. Lod och Ono i timmermansdalen.

36. Och av leviterna *blev några* avdelningar från Juda räknade till Benjamin.

Kapitel 12

Förteckning över prästerna och leviterna. Murens invigning.

Dessa är de präster och leviter som drog upp med Serubbabel, Sealtiels son, och Jesua: Seraja, Jeremia, Esra,

2. Amarja, Malluk, Hattus,

3. Sekanja, Rehum, Meremot,

4. Iddo, Ginnetoj, Abia,

5. Mijamin, Maadja, Bilga,

6. Semaja, Jojarib, Jedaja,

7. Sallu, Amok, Hilkia och Jedaja.

Dessa var huvudmän för prästerna och deras bröder under Jesuas tid.

8. Och leviterna var: Jesua, Binnuj, Kadmiel, Serebja, Juda och Mattanja, som med sina bröder ledde tacksägelsen,

9. vidare Bakbukja och Unni, deras bröder, *som stod* mitt emot dem, under tjänstgöringen.

Neh. 11:17.

10. Och Jesua blev far till Jojakim, Jojakim blev far till Eljasib, Eljasib blev far till Jojada,

11. Jojada blev far till Jonatan och Jonatan blev far till Jaddua.

12. Och på Jojakims tid var huvudmännen för prästsläkterna

följande: Meraja för Seraja, Hananja för Jeremia,

13. Mesullam för Esra, Johanan för Amarja,

14. Jonatan för Malluki, Josef för Sebanja,

15. Adna för Harim, Helkaj för Merajot,

16. Sakarja för Iddo, Mesullam för Ginneton,

17. för Abia: Sikri, för Minjamen, för Moadja: Piltaj,

18. Sammua för Bilga, Jonatan för Semaja,

19. Mattenaj för Jojarib, Ussi för Jedaja,

20. Kallaj för Sallu, Ever för Amok,

21. Hasabja för Hilkia, Netanel för Jedaja.

22. I Eljasibs, Jojadas, Johanans och Jadduas tid *blev* huvudmännen för leviternas familjer upptecknade, likaså prästerna under persern Darejaves regeringstid.

23. Huvudmännen för Levi barns familjer är upptecknade i Krönikeboken ända fram till Johanan, Eljasibs sons tid.

24. Och leviternas huvudmän var: Hasabja, Serebja och Jesua, Kadmiels son, med deras bröder *som stod* mitt emot dem för att lovprisa och tacka, så som gudsmannen David hade befallt, den ena vakten bredvid den andra.

1 Krön. 25:1f.

25. Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon och Ackub var dörrvaktare och höll vakt över förrådshuset vid portarna.

26. Dessa *levde* under Jojakims, Jesuas sons, Josadaks sons, tid och under ståthållaren Nehemjas och

prästen Esras, den skriftlärdes tid.

27. Och vid invigningen av Jerusalems mur sökte de upp leviterna överallt där de bodde och hämtade dem till Jerusalem för att hålla invigningshögtid med glädje, både med tacksägelse och sång, *med* cymbaler, psaltare och harpor.

28. Och sångarnas barn samlade sig, både från trakten omkring Jerusalem och från netofatiternas byar,

29. och från Bet-Haggilgals hus och från trakterna kring Geba och Asmavet, för sångarna hade byggt sig byar runt omkring Jerusalem.

30. Och prästerna och leviterna renade *först* sig själva, och *sedan* renade *de* folket, portarna och muren.

31. Sedan lät jag ledarna i Juda stiga upp på muren och ställde upp två stora tacksägelsekörer. Den ena gick till höger uppe på muren mot Dyngporten.

32. Och efter dem följde Hosaja och hälften av ledarna i Juda,

33. och Asarja, Esra och Mesullam,

34. Juda, Benjamin, Semaja och Jeremia,

35. och några av prästernas söner med trumpeter, nämligen Sakarja, son till Jonatan, son till Semaja, son till Mattanja, son till Mikaja, son till Sackur, son till Asaf,

36. och hans bröder Semaja, Asarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda och Hanani med gudsmannen Davids musikinstrument. Och Esra, den skriftlärde, gick framför dem.

37. Och vid Brunnsporten som var mitt emot dem, gick de uppför trapporna till Davids stad, upp mot muren förbi Davids hus, ända fram

till Vattenporten mot öster.

38. Den andra tacksägelsekören gick åt motsatt håll och jag gick efter dem med hälften av folket uppe på muren, förbi Ugnstornet ända fram till Breda muren.

39. Och över Efraimsporten, över Gamla porten och över Fiskporten, *förbi* Hananeltornet och Meatornet ända fram till Fårporten. Och vid Fängelseporten stannade de.

40. Så stod de båda tacksägelseköerna i Guds hus, och jag och ena hälften av styresmännen tillsammans med mig.

41. Och prästerna: Eljakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenaj, Sakarja och Hananja, med trumpeter.

42. Och Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Johanan, Malkia, Elam och Eser. Och sångarna sjöng högt och under Jisrajas ledning.

43. Den dagen offrade de också stora offer och glädde sig, för Gud hade gett dem stor glädje. Hustrurna med sina barn glädde sig också, så att glädjen i Jerusalem hördes vida omkring.

44. Och vid samma tid utsågs några män som skulle ha uppsikt över de kamrar som tjänade som förråd för offergåvorna, det första av skörden och tiondet. *De skulle* i dem samla in från stadens åkrar den del som enligt lagen tillföll prästerna och leviterna. För Juda glädde sig över prästerna och leviterna som tjänade.

45. Och både sångarna och dörrvaktarna tog hand om det som anförtrotts dem av deras Gud, och det som hörde till reningarna, så som David och hans son Salomo hade befallt.

46. För redan på Davids och Asafs

tid fanns det *körledare* för sångarna, och lovsång och tacksägelse till Gud. 47. Under Serubbabels och Nehemjas tid gav hela Israel till sångarna och dörrvakterna vad dessa för varje dag skulle ha, och de gav leviterna vad som helgats åt dem, och leviterna gav av det som helgats åt Arons barn.

Kapitel 13

Avskiljande av främmande folk. Lagen läses och Nehemjas reformer.

Den dagen läste de ur Moses bok medan folket hörde på och fann att det stod skrivet där att ingen ammonit eller moabit någonsin skulle få komma in i Guds församling.

5 Mos. 23:3f.

2. Därför att de inte hade kommit Israels barn till mötes med bröd och vatten utan lejt Bileam mot dem, för att han skulle förbanna dem. Men vår Gud vände förbannelsen till välsignelse.

3. Då hände det att, när de hade hört lagen, att de avskilde hela den blandade folkmängden från Israel.

4. Och innan detta hade prästen Eljasib, som fått uppsikt över förråden i vår Guds hus, och var släkt med Tobia,

5. gjort i ordning ett stort rum åt Tobia. Där man tidigare förvarat matoffren, rökelsen, kärlden och tiondet av säd, nytt vin och olja, som var bestämt åt leviterna, sångarna och dörrvaktarna samt offergåvorna till prästerna.

6. Men under hela den här tiden var jag inte i Jerusalem, för under den babyloniske kungen Artasastas trettioandra regeringsår hade jag

återvänt till kungen. Men efter en tid fick jag tillåtelse *att resa* av kungen.

7. Och jag kom till Jerusalem och fick veta det onda som Eljasib hade gjort för Tobias skull, då han hade gjort i ordning ett rum åt honom i förgårdarna till Guds hus.

8. Och jag blev mycket upprörd. Därför lät jag kasta ut alla Tobias tillhörigheter ur rummet.

9. Sedan befallde jag att rummen skulle renas och lät sedan flytta tillbaka kärlen som hörde till Guds hus, med matoffret och rökelsen.

10. Och jag fick veta att man inte hade gett leviterna deras andel, därför hade leviterna och sångarna, som skulle sköta tjänsten, gett sig av, var och en till sina åkrar.

11. Då tillrättavisade jag styresmännen och sa: Varför är Guds hus övergivet? Och jag kallade samman dem och återinsatte dem på sina platser.

12. Sedan förde alla i Juda tiondet av säden, det nya vinet och oljan till förrådshusen.

13. Och jag utnämnde över förråds-husen prästen Selemja och den skriftlärde Sadok, och av leviterna Pedaja, och jämte honom Hanan, son till Sakkur, son till Mattanja, för dessa betraktades som pålitliga och deras uppgift *var* att ta hand om utdelningen till sina bröder.

14. Min Gud, kom ihåg mig för detta och utplåna inte mina goda gärningar som jag har gjort för min Guds hus, och för tjänstgöringen där.

15. Vid samma tid såg jag i Juda hur *några* trampade vinpressarna på sabbaten och bar kärvar och lastade på åsnor likaså vin, druvor och fikon

och alla slags bördor som de förde in i Jerusalem på sabbatsdagen. Och jag varnade dem den dagen då de sålde matvarorna.

16. Det bodde också män från Tyrus där, som förde in fisk och alla slags varor och sålde dem på sabbaten till judarna och i Jerusalem.

17. Då tillrättavisade jag med de förnämna männen i Juda och sa till dem: Vad är det för ont ni gör? *Ni* vanhelgar sabbatsdagen?

18. Gjorde inte era fäder detta och lät inte vår Gud alla detta onda komma över oss och över denna stad? Ändå drar ni mer vrede över Israel genom att vanhelga sabbaten.

19. Och det hände när det började mörkna vid Jerusalems portar före sabbaten, att jag gav order om att portarna skulle stängas och befallde att de inte skulle öppnas förrän efter sabbaten. Och jag ställde *några* av mina tjänare vid portarna *så att* inte några bördor kunde föras in på sabbatsdagen.

20. Så fick köpmän och försäljare av alla slags varor övernatta utanför Jerusalem, en eller två *gånger*.

21. Sedan varnade jag dem och sa till dem: Varför övernattar ni utanför muren? Om ni gör *så* igen, ska jag låta min hand drabba er. Från den stunden kom de inte *mer* på sabbaten.

22. Och jag befallde leviterna att de skulle rena sig och att de skulle komma och vakta vid portarna, för att helga sabbatsdagen. Min Gud, kom ihåg mig också för detta, och skona mig, efter din stora barmhärtighet.

23. Vid den tiden såg jag också judar *som* hade gift sig med asdotitiska,

ammonitiska och av moabitiska kvinnor:

24. Hälften av deras barn talade asdotitiska eller de andra folkens språk, men de kunde inte tala judarnas språk.

25. Då tillrättavisade jag dem och förbannade dem och slog några av dem, och drog dem i håret och lät dem lova med ed vid Gud *och säga*: Ni ska inte ge era döttrar åt deras söner, och inte heller ta deras döttrar som hustrur till era söner eller åt er själva.

26. Syndade inte Israels kung Salomo på detta sätt? Likväl fanns det ingen kung som han bland de många folken som var så älskad av sin Gud, och Gud gjorde honom till kung över hela Israel. Men ändå fick utländska kvinnor honom att synda.

2 Sam. 12:24. 1 Kung. 3:13, 11:1f. 2 Krön. 1:12.

27. Ska vi då lyssna på er att ni gör så mycket ont och syndar mot vår Gud genom att gifta er med utländska kvinnor?

28. Och *en* av Jojadas söner, översteprästen Eljasibs son, *var* svärson till horoniten Sanballat. Därför drev jag bort honom från mig.

29. Kom ihåg dem, min Gud, för de har fläckt ner prästerskapet och prästernas och leviternas förbund.

30. Så renade jag dem från allt utländskt och fastställde vad prästerna och leviterna skulle iaktta, var och en i sin uppgift,

31. och vid vilka tider vedoffret och den första skörden skulle frambäras. Tänk på detta, min Gud, mig till godo.

Neh. 10:34-37.